

staaelse. Rensdyrene ere aftagne paa Grund af en Hundegallstab, der yttre sig i en saadan Grad, at Hunden bærer ethvert Rensdyr, som den træffer paa. Det er en Sygdom, som med Hensyn til sine ødelæggende Virkninger kan stilles i Sammenligning med Slabet hos Faarene i Island. — Grunden, hvorfor jeg egentlig forlangte Ordet, er den, at jeg vilde tiltræde det, som er sagt deels af den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) og deels af den ærede Minister. Jeg kan slet ikke fatte, at der er nogen Grund i det, der er anført om, at, fordi Frederikshavns Havn har kostet saa meget, burde den forlangte Sum ikke bevilges. Det er saa, at enten skulle vi der have en Nødhavn, eller vi skulle ingen Nødhavn have. I sidste Tilfælde er Bevillingen overflødig; men i første Tilfælde skal man ikke bevilge en Sum, der efter Sjøn af nogle Enkelte endog antages at være for høi, men man skal bevilge hvad der er nødvendigt; thi det, der behøves, er hverken en større eller mindre Sum, men det, der er nødvendigt. Nu har jeg vel selv tidligere været tilbøielig til at nægte denne Sum, men efter de Erfaringer, vi have gjort sidste Vinter, som paa det Klareste have godtgjort, at der behøves mere Plads, for at Havnen kan ansees tjenlig til Nødhavn, finder jeg det urigtigt ikke at ville gjøre de nødvendige Udgifter, for at Havnen kan blive tjenlig til Nødhavn, ligesom jeg ogsaa synes, hvad den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) meget rigtigt bemærkede, at det vilde være det af Hensyn til den internationale Ret, om jeg saa maa sige.

L. C. Pedersen: Forinden jeg tillader mig nogle Bemærkninger angaaende vor gamle Ven, Frederikshavns Havn, skal jeg allerførst takke det ærede Udvalg for, at Posten Nr. 17 er deelt i 3 forskjellige Afstemninger. Jeg haaber idetmindste, at de første to af de Summer, som Udvalget har foreslaaet nægte, ville blive bevilgede, da de efter min Mening ere yderst vigtige, naar Havnen skal opfylde sin Forpligtelse. Dernæst takker jeg de ærede Herrer, der have talt for Havnens Nødvendighed. Naar det er blevet udhævet, at Havnen i de sidste Aar har kostet 80,000 Rd., saa er det jo rig-

tignof Sandhed, men man maa paa den anden Side heller ikke glemme, at Havnens Indtægter i det samme Aaremaal ere stegne fra 7000 til 11000 Rd., og Pengene ere altsaa ikke gaaede ganske i Skudermudder. Desuden er det af alle Sagkyndige erklæret, at Havnens Indtægter i høi Grad ville blive forøgede, naar Havnetaxten bliver forandret, som i flere Henseender er ubequem og ubillig; den er omtrent tre Gange saa stor som i de fleste andre Havne, og navnlig som den er i Helsingørs Havn. Det er mig bekendt, at der i de sidste Dage er indgivet et Andragende i den Retning til Indenrigsministeriet, og jeg haaber, at Havnetaxten, der endnu skal være gjældende i 2 Aar, snart kan ventes nedsat. Det vil da sikkert have til Følge, at Havnen vil søges af mangfoldig flere Skibe i Magsveir, istedetfor at de nu gaae ind i Altbæks- eller Bangsbostrands-Bugten, fordi Havnepengene i Frederikshavns Havn have været saa høie, at den ikke kan concurrere enten med Aalborg eller flere andre Havne. Dette vilde være meget ønskeligt, da Transitgods nu, naaget den større Veilængde og de paa Grund deraf store Omkostninger, billigere sendes op ad Liimfjorden til Aalborg og derfra over Land til Hjørring, end ved at sendes den directe Vej over Frederikshavn og det netop paa Grund af Havnepengenes uforholdsmæssige Størrelse der; at en Forandring af Taxten vilde have en bethdelig større Frequentis til Følge, er vistnok udenfor al Tvivl. — Angaaende de Poster, der ere nægtede, skal jeg tage den sidste først og kun tillade mig at bemærke, at det vel er saa, at Havnecommissjonen ikke har anvendt de tidligere bevilgede Beløb til Betanlæg, saaledes som af Rigsdagen bevilget, men erholdt Ministeriets Bevilling til en anden Anlægsmaade af denne Vej; men jeg troer, at det har været fornuftigt, og Enhver vil vist indrømme, at en Vej, der skal befares frem og tilbage med svært læssede Vognie, og som kun er 5 Alen bred, ikke er bred nok, og man har derfor, saavidt jeg har kunnet forstaae, ogsaa udvidet den til 7 Alen. Med Hensyn til de 5000 Rd., der ere nægtede til Opmuadringsarbejde, troer jeg, at der hersker en Deel Misforstaaelse fra Udvalgets Side. Der siges nemlig i Betænkningen, at denne